

کتاب صفیا

۱ کلام خداوند که در ایام یوشیا پسر آمون، پادشاه یهودا، بر صَفْنِیا پسر کوشی پسر جَدَلْیا پسر اَمْرِیا پسر حِرْقِیا نازل شد.

اعلام خطر

۲ خداوند می گوید که همه چیزها را از روی زمین بالکل هلاک خواهم ساخت.
۳ انسان و چهار پایان را هلاک می سازم.
مرغان هوا و ماهیان دریا و سنگهای مصادم را با شیریان هلاک می سازم. و انسان را از روی زمین منقطع می نمایم. قول خداوند این است.
۴ و دست خود را بر یهودا و بر جمیع سَكَنَةُ اورشلیم دراز می نمایم. و بقیه بَعْل و اسمهای موبدان و کاهنان را از این مکان منقطع می سازم.

۵ و آنانی را که لشکر آسمان را بر بامها می پرستند، و آن پرستندگان را که به یَهُوه قَسَم می خورند و آنانی را که به مَلْکوم سوگند می خورند،
۶ و آنانی را که از پیروی یَهُوه مُرْتَد شده اند، و آنانی را که خداوند را نمی طلبند و از او مسألت نمی نمایند.

۷ به حضور خداوند یَهُوه خاموش باش، زیرا که روز خداوند نزدیک است، چونکه خداوند قربانی ای مهیا کرده است و دعوت شدگان خود

را تقدیس نموده است.

۸ و در روز قربانی خداوند واقع خواهد شد که من بر سروران و پسران پادشاه و همه آنانی که لباس بیگانه می پوشند عقوبت خواهم رسانید.

۹ و در آن روز بر همه آنانی که بر آستانه می جهند عقوبت خواهم سانید و بر آنانی که خانه خداوند خود را از ظلم و فریب پر می سازند.

۱۰ و خداوند می گوید که در آن روز صدای نعره ای از دروازه ماهی و ولوله ای از محله دوم و شکستگی عظیمی از تلها مسموع خواهد شد.
۱۱ ای ساکنان مکتیش ولوله نمایید زیرا که تمامی قوم کنعان تلف شده و همه آنانی که نقره را برمی دارند منقطع گردیده اند.

۱۲ و در آن وقت اورشلیم را به چراغها تفتیش خواهم نمود و بر آنانی که بر دُردهای خود نشسته اند و در دلهای خود می گویند خداوند نه نیکویی می کند و نه بدی، عقوبت خواهم رسانید.

۱۳ بنابراین، دولت ایشان تاراج و خانه های ایشان خراب خواهد شد؛ و خانه ها بنا خواهند نمود، اما در آنها ساکن نخواهند شد و تاکستانها غرس خواهند کرد، اما شراب آنها را نخواهند نوشید.

روز عظیم خداوند

۱۴ روز عظیم خداوند نزدیک است، نزدیک است و بزودی هرچه تمام تر می رسد. آواز روز خداوند مسموع است و مرد زور آور در آن به تلخی فریاد بر خواهد آورد.

۱۵ آن روز، روز غضب است، روز تنگی و اضطراب، روز خرابی و ویرانی، روز تاریکی و ظلمت، روز ابرها و ظلمت غلیظ،
۱۶ روز شیپور و آشوب جنگ به ضد شهرهای حصاردار و به ضد برجهای بلند.
۱۷ و مردمان را چنان به تنگ می آورم که کورانه راه خواهند رفت زیرا که به خداوند گناه ورزیده اند. پس خون ایشان مثل غبار و گوشت ایشان مانند سرگین ریخته خواهد شد.

۱۸ در روز غضبِ خداوند نه نقره و نه طلای ایشان، ایشان را تواند رها کنید و تمامی جهان از آتش غیرت او سوخته خواهد شد، زیرا که بر تمامی ساکنان جهان هلاکتی هولناک وارد خواهد آورد.

۲ ای امتی که حیا ندارید، فراهم آید و جمع بشوید!

۲ قبل از آنکه حکم نتاج بیاورد و آن روز مثل کاه بگردد؛ قبل از آنکه حدت خشم خداوند بر شما وارد آید؛ قبل از آنکه روز خشم خداوند بر شما برسد.

۳ ای جمیع بردباران زمین که احکام او را به جا می آورید، عدالت را بطلید و تواضع را بجویید، شاید که در روز خشم خداوند مستور شوید.

داوری بر فلسطین

۴ زیرا که عَزّه متروک می شود و اَشْقَلُون ویران می گردد و اهل اَشْدُد را در وقت ظهر اخراج می نمایند و عَقْرُون از ریشه کنده می شود.

۵ وای بر امت کَریتیان که بر ساحل دریا ساکنند. ای کنعان، ای زمین فلسطینیان کلام خداوند به ضد شما است و من تو را چنان هلاک می کنم که کسی در تو ساکن نخواهد بود،

۶ و ساحل دریا موضع مرتع های شبانان و آغلهای گوسفندان خواهد بود،

۷ و ساحل دریا برای بقیه خاندان یهودا خواهد بود تا در آن بچزند. شبگاهان در خانه های اَشْقَلُون خواهند خوابید زیرا یَهُوه خدایشان از ایشان تَفَقَد نموده، اسیران ایشان را باز خواهد آورد.

داوری بر موآب و عمون

۸ ملامت موآب و سرزنش بنی عمون را شنیدم که چگونه قوم مرا ملامت می کنند و بر سرحد ایشان فخر می نمایند.

۹ بنابراین، یَهُوه صباوت خدای اسرائیل می گوید: به حیات خودم قسم که موآب مثل سدوم و بنی عمون مثل عموره خواهد شد.

محل خاها و حفره های نمک و ویرانی ابدی خواهد شد. بقیه قوم من آنها را غارت خواهند نمود و بقیه امت من ایشان را به تصرف

خواهند آورد.

آینده اورشلیم

۳ وای بر شهر فتنه انگیز نجسِ ظلم کننده!
۲ آواز را نمی شنود و تأدیب را

نمی پذیرد و بر خداوند توکل نمی نماید و بر
خدای خود تقرب نمی جوید.

۳ سرورانش در اندرونش شیران غزان و
داورانش گرگان شب که چیزی تا صبح باقی
نمی گذارند.

۴ انبیايش مغرور و خیانتکارند. کاهنانش
قدس را نجس می سازند و به شریعت مخالفت
می ورزیدند.

۵ خداوند در اندرونش عادل است و
بی انصافی نمی نماید. هر بامداد حکم خود
را روشن می سازد و کوتاهی نمی کند، اما مرد
ظالم حیا را نمی داند.

۶ اَمّت ها را منقطع ساخته ام که برجهای
ایشان خراب شده است و کوچه های ایشان را
چنان ویران کرده ام که عبورکننده ای نباشد.
شهرهای ایشان چنان منهدم گردیده است که نه
انسانی و نه ساکنی باقی مانده است.

۷ و گفتم: کاش که از من می ترسیدی و
تأدیب را می پذیرفتی. تا آنکه مسکن او معدوم
نمی شد، موافق هر آنچه بر او تعیین نموده بودم.
اما ایشان صبح زود برخاسته، اعمال خود را
فاسد گردانیدند.

۸ بنابراین خداوند می گوید: برای من منتظر
باشید تا روزی که به جهت غارت بر خیزم زیرا
که قصد من این است که اَمّت ها را جمع نمایم
و ممالک را فراهم آورم تا غضب خود و تمامی
حدّت خشم خویش را بر ایشان بریزم زیرا که

۱۰ این به سبب تکبر ایشان بر ایشان وارد
خواهد آمد زیرا که قوم یَهُوه صباوت را ملامت
نموده، بر ایشان فخر کردند.

۱۱ پس خداوند به ضدّ ایشان مهیب خواهد
بود زیرا که تمامی خدایان جهان را زایل خواهد
ساخت و جمیع جزایر اَمّت ها هر کدام از جای
خود او را عبادت خواهند کرد.

داوری بر حبشیان

۱۲ و شما نیز ای حبشیان به شمشیر من کشته
خواهید شد.

داوری بر آشور

۱۳ و دست خود را بر زمین شمال دراز کرده،
آشور را هلاک خواهد کرد و نینوا را به ویرانی و
به زمین خشک مثل بیابان مبدّل خواهد نمود.
۱۴ و گله ها و تمامی حیوانات اَمّت ها در
میانش خواهند خوابید و مرغ سقا و خارپشت
بر تاجهای ستونهایش منزل خواهند گرفت و
آواز سراینده از پنجره هایش مسموع خواهد
شد و خرابی بر آستانه هایش خواهد بود زیرا که
چوب سرو آزادش را برهنه خواهد کرد.

۱۵ این است شهر فرحناک که در اطمینان
ساکن می بود و در دل خود می گفت: «من
هستم و غیر از من دیگری نیست؛ من هستم و
غیر از من دیگری نیست.» چگونه خراب شد!
خوابگاه حیوانات گردیده است! هر که از آن
عبور کند بر آن سخریه کرده، دست خود را
خواهد جنبانید!

۱۵ خداوند عقوبت‌های تو را برداشته و دشمنانت را دور کرده است. یهوه پادشاه اسرائیل در میان تو است پس بار دیگر بلا را نخواهی دید.

۱۶ در آن روز به اورشلیم گفته خواهد شد که مترس! ای صهیون دستهای تو سُست نشود! ۱۷ یهوه خدایت در میان تو قدیر است و نجات خواهد داد. او بر تو شادی بسیار خواهد نمود و در محبت خود آرامی خواهد یافت و با سرودها بر تو شادی خواهد نمود.

۱۸ آنانی را که به جهت عیدها محزون می‌باشند و از آن تو هستند، جمع خواهیم نمود که عار بر ایشان بار سنگین می‌بود.

۱۹ اینک در آن زمان بر همه آنانی که بر تو ظلم می‌کردند، مکافات خواهیم رسانید و لنگان را خواهیم رهانید و رانده شدگان را جمع خواهیم کرد و آنانی را که عار ایشان در تمامی زمین می‌بود محل تسبیح و اسم خواهیم گردانید.

۲۰ در آن زمان شما را در خواهیم آورد و در آن زمان شما را جمع خواهیم کرد زیرا خداوند می‌گوید: حینی که اسیران شما را بنظر شما باز آورم، آنگاه شما را در میان تمامی قوم‌های زمین محل اسم و تسبیح خواهیم گردانید.

تمامی جهان به آتش غیرت من سوخته خواهد شد.

۹ زیرا که در آن زمان، زبان پاک به امت‌ها باز خواهم داد تا جمیع ایشان اسم یهوه را بخوانند و به یک دل او را عبادت نمایند.

۱۰ از ماورای نهرهای حبش پرستندگانم یعنی دختر پراکندگانم هدیه‌ای برای من خواهند آورد.

۱۱ در آن روز از همه اعمالت که به من عسبان ورزیده‌ای خجل نخواهی شد زیرا که در آن زمان آنانی را که از تکبر تو مسرورند، از میان دور خواهم کرد و بار دیگر در کوه مقدس من تکبر نخواهی نمود.

۱۲ اما در میان تو قومی ذلیل و مسکین باقی خواهم گذاشت و ایشان بر اسم خداوند توکل خواهند نمود.

۱۳ و بقیه اسرائیل بی‌انصافی نخواهند نمود و دروغ نخواهند گفت و در دهان ایشان زبان فریبنده یافت نخواهد شد زیرا که ایشان چرا کرده، به آرامی خواهند خوابید و ترساننده‌ای نخواهد بود.

۱۴ ای دختر صهیون ترسم نما! ای اسرائیل آواز شادمانی بده! ای دختر اورشلیم به تمامی دل شادمان شو و وجد نما!